

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 13	1. JULI 1929	78. AARGANG

OMVENDELSE.

(Præs. *John A. Widtsoe,* »Millenial Star«.)

Omvendelse er det andet fundamentale Princip i Evangeliet. Frelseren begyndte sin jordiske Mission med at sige: »Omvender eder, thi Himmeriges Rige er nær«, og dem, der lærte af ham, erklærede, at »uden I omvender eder, kunne I ingenlunde arve Himmeriges Rige«. Dette Princips Vigtighed er ud over al Tvivl.

Alle behøver Omvendelse. Ingen er fuldkomne. Mennesket giver efter for de altid nærværende onde Magter i større eller mindre Grad. Endog naar syndige Handlinger er overkommet, forbliver de syndige Tanker. I den himmelske Orden maa Mennesket omvende sig fra syndigt Begær saavel som fra syndige Handlinger. Det er farligt at tro sig selv fri fra Synd, fordi »dersom vi sige, at vi ikke have Synd, bedrage vi os selv, og Sandheden er ikke i os«. Men Menneskene kan ved Omvendelse mere og mere nærme sig et mere syndefrit Liv og blive mere antagelige for Gud. Kun dem, der ikke har lært Loven, eller, som smaa Børn, ikke fatter den, er undtaget fra Omvendelsens Krav, naar de overtræder Loven.

Omvendelse er en alvorlig Beslutning ikke at gøre igen det, som Herren har forbudt. Det er Forsagelse af Synd. For at være virkningsfuld maa den være indvendig saavel som udvendig. Den maa komme fra Sjælen og være ledsaget af en oprigtig, frimodig Kamp mod Fristelserne omkring os — ligemeget hvor tiltalende og indsmigrende. At vende sig bort fra Synd er en evindelig Proces, en stadig Bekymring, en daglig Kamp mod Synd. En saadan Omvendelse gor Mennesket mere og mere fri fra Vægten af et vanhelligt Levned. Et omvendt Menneske vender sit Ansigt og sin Styrke mod Retfærdighed.

Omvendelse er ogsaa en fast Beslutning at gøre det, som Herren har befalet Mennesket at gore. Ikke at adlyde Loven, som den læres og forstaas, er Synd. Et Menneske, som er paa den sikre Side af Landets Love, men er uvenlig og ubarmhjertig, egenkærlig og uvillig til at tilgive, anses for at være en daarlig Borger. I Guds Rige er dette Menneske en Synder. At stjæle er Synd; ikke at bede er ogsaa Synd. Derfor, naar en virkelig omvendt Person vender sig fra at gøre ondt, sætter han hele sit Hjerte ind paa at adlyde enhver Lov, som han lærer at forstaa. Der kan ingen fuldkommen Omvendelse være, undtagen dette er gjort. En saadan Omvendelse er ogsaa vedvarende; thi naar Livet leves med Øjnene aabne, beriges det dagligt i Kundskab om Herrens Love. Undtagen et Menneske forøger sine gode Gerninger, er han ikke omvendt. »Den, som omvender sig og følger Herrens Befalinger, skal tilgives.«

Denne Omvendelsens dobbelte Natur — ikke at gøre det, der er forkert, og gøre det, der er ret — viser Slægtskabsforholdet mellem Omvendelse og Tro. Ved Tro lærer Mennesket Sandheden og erholder Kraft. Ved Omvendelse bruges Kundskab og Kraft til at etablisere Guds Hensigter. Omvendelse er aktiv Tro. De to første fundamentale Principer i Evangeliet er kun to Udtryksformer for én guddommelig Sandhed.

Sand Omvendelse kan ofte mene en alvorlig Kamp mellem de onde og gode Magter, men Kampen er langt fra haablos.

Mennesket kan ledes i Fristelser, men deraf følger ikke, at han overvindes af dem. »Modstaa Djævelen, og han vil flygte fra dig.« Menneskets Modstandskraft, der er en guddommelig Gave, er større end Satans Magt. Bekendelse og Bøn er de Midler, ved hvilke Styrke til Kampen kan vindes. Syndsbekendelse til rette Vedkommende bringer menneskelig Cooperation til vor Bistand. Oprigtig Bøn til Herren — og Sjælen til Omvendelse er Oprigtighed — bringer den større Cooperation fra Himlen. »Herren . . . kender Menneskets Svaghed, og ved, hvorledes han skal komme dem til Hjælp, som fristes.« Mennesket kæmper bedre, naar de ikke er alene, og Bekendelse og Bon bringer Allierede til det Menneske, der kæmper for moralsk Frihed.

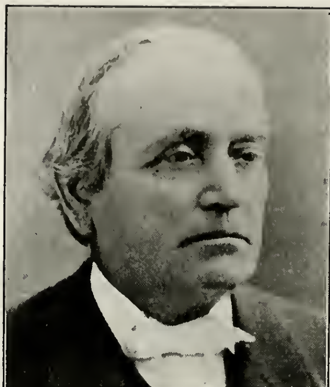
De, der i storre Forstand omvender sig, og ifolge guddommelig Befaling gor eller gor ikke, modtager uovervindelige Kræfter fra Herren. Erindringen om deres Synd er udslettet. Det onde gaar til Side for dem. Kærlighed til Næsten og deres Omgivelser bliver deres Lod. Sandhed soger dem og modtages af dem, og Herrens Godhed giver dem Lykke under alle Livets Omstændigheder. Det er over disse, at Himlens Hærskarer fryder sig.

ET SAMARBEJDE GENNEM 78 AAR.

(1851—1929).

Af *Herm. Gregersen.*

Det forrige Aarhundredes forste Halvdels gærende Uro, Nationernes ekspansive Kraft, der mange Steder i Udlandet fik sin Udløsning ved voldsomme Eksplosioner — f. Eks. i Frankrig Julirevolutionen 1830, Februarrevolten 1848, bragte over Tyskland Dønningerne til vort lille Danmark. Her fik den sin Afslutning ved Juni-Grundloven 1848, og den med den frie Forfatning følgende absolute Religionsfrihed, og frem for alt det frie Ords Ret i Tale og Tryk, hvilket medførte et mægtigt Opsving i Tidsskrifter, Dagblade etc., og paa denne

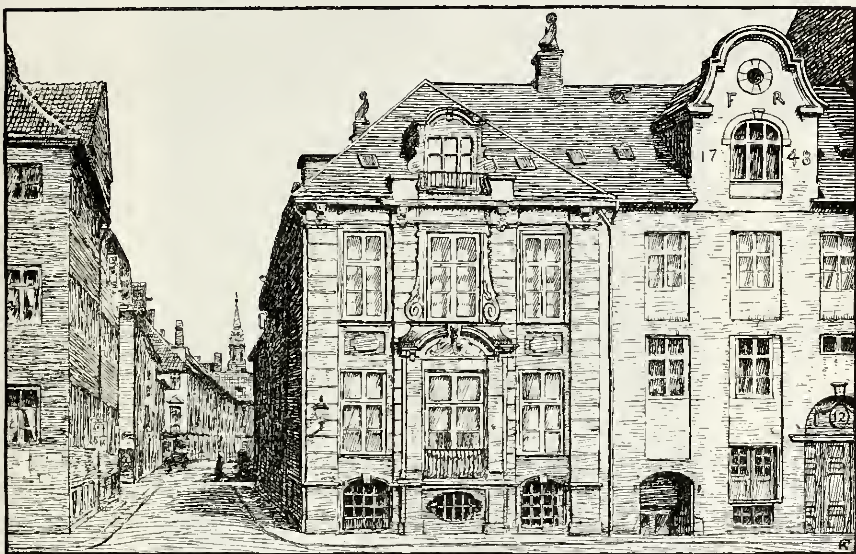


ERASTUS SNOW
Nordens Apostel, der aabnede Evangeliets Døre i Skandinavien, og som den første Præsident over den skandinaviske Mission var den første Udgiver og Redaktør af »Stjernen«.

»Pressehimmel« tændtes ogsaa en lille, lysende Stjerne — »Skandinaviens Stjerne«, men medens mange af hine mere eller mindre lysende »Sole« eller »Stjerner« forlængst er slukte, blev »Skandinaviens Stjerne« — populært »Stjernen« — ikke saa lidt mere end et Stjerneskud; thi efter ca. $^4/_5$ Sekels Forløb kaster den endnu sin milde Glans udover Menneskebørnene i manende Propaganda for sin Sag.

»Skandinaviens Stjerne« — Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Agitationsskrift for Skandinavien — udkom med sit første Nummer 1. Oktober 1851 og kostede da 24 Skilling Kvartalet. Det udkom en Gang om Maaneden; den første ledende Artikel var skrevet af *John Taylor* og handlede om »Kirkens Organisation«. »Stjernen« var udgivet og forlagt af *Erastus Snow,* Bopæl Brolæggerstræde 80 [2] — man lægger her Mærke til det kuriøse høje Husnummer, naar man i vore Dage tænker paa det ganske korte Brolæggerstræde — det høje Husnummer stammer vel fra Datidens Nummerering af Københavns Huse indenfor Voldene, og herfra redigerede han sit Blad. Det første Nummer ledsagedes af et Bilagsbillede af *Joseph Smith,* trykt hos Hoffensberg. Selve Bladet blev trykt hos *F. E. Bording,* og Formatet var 16 Sider Oktav, som det er den Dag i Dag, og er altsaa i de forløbne 78 Aar trykt i samme Firma. Som et Kuriosum kan i denne Forbindelse nævnes, at »Stjernen« fra først af blev »sat« i Byen — d. v. s. udenfor F. E. Bordings Officin, idet en ældre, svagelig »Kunsten«s Udøver, Typograf Westphal, havde faaet Skrift og Materiale hjem til sin Bolig, og her satte han Bladet; Satsen blev saa i en Kurv bragt til Trykkeriet, hvor Bladet tryktes og udsendtes.

F. E. Bordings Bogtrykkeri grundlagdes 1847 og havde sit Domicil i Læderstræde 3, og i en Aarrække udgik »Stjernen« herfra, trykt med den dengang saa almindelige Frakturtype (Gotisk). — Aarene gik, og her i Læderstræde blev, grundet paa den rivende Udvikling, som Tiden medførte, Forholdene snart for smaa for F. E. Bording. Firmaet maatte søge hen til



Bordings Bogtrykkeri i Nybrogade, hvor »Stjernen« i mange Aar har været trykt.
Trykkeriet er nu flyttet til Meinungsgade 8.

et Sted, hvor man i en Aarrække kunde falde til Ro og indrette sig med eventuelle Udvidelser for Øje. Valget faldt paa den smukke Ejendom — næsten klassiske — paa Hjørnet af Knabrostræde og Nybrogade 12. Efter de Frasagn, der omsværmer den gamle Bygning, skal den have tilhørt *Struensee* i hans Stortid, og meget kan godt bekræfte denne Antagelse, sikkert er det, at Bygningen uden Tvivl i sin Tid har været en Stormands Palæ; thi betragter man Gaardfaçaden — det spidse Gavlparti med Porten er en senere Tilbygning, opført 1748, altsaa 20 Aar før, Talen kan være om Struensees mulige Besiddelse af Palæet — med dens monumentale, palæagtige

Opgang, flankeret af to liggende Løver, ja, selve det indvendige Trappeparti og Lokalerne røber og understreger ovennævnte Opfattelse. Tilbygningerne og Forandringerne, som har været nødvendige for Bygningens Anvendelse til Bogtrykkeri



VICTOR PETERSEN BORDING
Firmaets mangeaarige Indehaver.

— baade udvendig og indvendig — har ikke altid kunnet foretages med saa nænsom Haand som ønskeligt. Bygningen er nu fredlyst i Henhold til Loven om Gamle Bygningers Bevaring.

I disse Lokaler indrettede F. E. Bording sit Trykkeri, hvis Indehaver da var og i længere Tid havde været *Victor Petersen Bording,* først kun benyttende en Del af Bygningens mange Rum, men alt som Aarene gik udvidedes inden Døre mere og mere, indtil i vore Dage hver Kvadrattomme Plads var udnyttet, og Pladsmangelen atter blev følelig. Stadig viste man



JOSEPH L. PETERSEN
nuværende Missionspræsident samt Udgiver og Redaktør af »Stjernen«.

Tanken fra sig — at flytte — dog vel ogsaa af Pietet for den gamle, skonne Ejendom samt dens ideelle Beliggenhed i Byens Centrum, men omsider maatte man boje sig for Kravet om Plads, og i 1928 toges Beslutning om en storre Udvidelse. I Februar 1929 flyttedes den store Virksomhed til en ny Ejendom (Fabriksbygning) i Meinungsgade 8, hvor Firmaet forhaabentlig i Fremtiden kan imodegaa Tidens Krav med Hensyn til den moderne Konkurrence og de tekniske Fremskridt, der i enhver Henseende er nodvendige for Forretningens fortsatte Fremgang.

Fra Læderstræde, Nybrogade til Meinungsgade — et Spand af 78 Aar — har »Stjernen« trofast fulgt F. E. Bording, og kan der fra disse svundne Aar noteres mange Data, men maa her nojes med at fremdrage nogle enkelte, f. Eks.: I 1852 fandt der for »Stjernen«s Vedkommende en Udvidelse Sted, idet Bladet fra at udgaa én Gang om Maaneden nu udkom to Gange maanedlig. Den daværende Redaktor var Præsident *P. O. Hansen;* nogle Aar senere redigeredes »Stjernen« af Præsident *W. Snow.*



G. PHILIP JENSEN
Præsident over Kobenhavns Distrikt samt nuværende Translatør og Medarbejder ved »Stjernen«.

Allerede i disse Aar og lange Tider derefter finder man i »Stjernen« Sange af Kirkens meget bekendte Digter *C. C. A. Christensen.*

I 1919 skete der en væsentlig Forandring med »Stjernen«s Ud-



JOHANN NISSEN
Nuværende Driftsbestyrer for
Bordings Bogtrykkeri.

seende, idet man fra den gamle Frakturskrift gik over til at fremstille Bladets Tekst med den moderne Type Antikva, og samtidig forlod man Haandens Arbejde, idet Satsen blev udført paa mekanisk Vis — nemlig paa Sættemaskine.

Mange er de Præsidenter og Redaktører, der har haft deres Gang i F. E. Bordings Trykkeri, og derimellem betydende Mænd baade i og udenfor Kirken. Af de senere Aars Mænd skal nævnes *Morten Nicolaisen, Carl. E. Peterson, John S. Hansen* og *P. S. Christiansen,* der afgik ved Døden her i København for et Aars Tid siden; for Øjeblikket redigeres »Stjernen« af Præsident *Joseph L. Petersen* og *G. Philip Jensen,* og om alle disse Mænd gælder det, at et udmærket og godt Samarbejde altid har bestaaet mellem dem og Firmaet F. E. Bording. For Fuldstændighedens Skyld skal her ogsaa nævnes et Par af Bordings tekniske Medarbejdere ved »Stjernen«, nemlig afdøde Faktor *Fr. Olsen,* som var en meget velset Raadgiver for de vekslende Redaktører, Faktor *A. Truelsen* og den nuværende Faktor i Sætteriet *Herm. Gregersen.*

— — —

Efter Bogtrykker *Victor Petersen Bordings* Død i Februar 1926 fortsattes Forretningen uforandret under hans efterladte Hustru, Fru *Ellen Bordings,* Ledelse i Forbindelse med Sønnerne *Hans* og *Ole Bording,* og ved deres Side Driftsleder *Johann Nissen.*



HERM. GREGERSEN
»Stjernen«s tekniske Medarbejder;
Faktor i Bordings Sætteri.

DEN DANSKE MISSION.

DEN NYE KIRKE.

Arbejdet med Opførelsen af den nye Kirkebygning i Borups Allé paabegyndtes Torsdag den 20. Juni 1929, da Udgravningsarbejdet til Grund og Kælder sattes i Gang af Hr. Entreprenør Peter Hansen, som repræsenterer Aktieselskabet »Arbejdernes Jord- og Betonselskab«, der har faaet overdraget dette Arbejde. Tilstede ved denne Begivenhed var Missionspræsident Joseph L. Petersen og Hustru, Str. Ida A. Petersen, Distriktspræsident G. Philip Jensen, Genealog Hans N. Ogaard, Kirkens Arkitekt Einar Thuren, Entreprenør Peter Hansen, Jens P. Hansen, Chr. L. Larsen, Søren Christensen samt en Del Arbejdere. Arbejdet er nu i fuld Gang, og i Løbet af nogle faa Uger vil Grundstenen blive nedlagt. *Ph. J.*

DØDSFALD.

Ældste Louis Emmanuel Hansen døde ganske pludselig i sit Hjem i København af Hjertelammelse Fredag den 14. Juni 1929. Br. Hansen var lige kommet hjem efter at have udført et Ærinde i Kirkens Tjeneste, da et pludseligt Ildebefindende gjorde Ende paa hans Liv. Begravelsen foregik under stor Deltagelse fra den store Sal, Korsgade 11, Onsdag den 19. Juni. Kiste og Forhøjning var smukt dekoreret med en Overflød af Blomster, Kranse og Grønt. Ved Baaren talte Genealog Hans N. Ogaard, hvem den afdøde i de sidste Aar har været behjælpelig med Slægtregisterarbejdet, samt Distriktspræsident G. Philip Jensen og Missionspræsident Joseph L. Petersen, der alle vidnede om den afdødes ædle Karakter og urokkelige Tro paa Evangeliet. Imellem Talerne sang Hr. Max Freuler og Str. Gunhild Christensen hver en Solo. Ældsterne Jens P. Hansen og Th. Bregentøft aabnede og sluttede med Bøn. Graven indviedes af Præs. Joseph L. Petersen.

Br. Hansen blev født i København den 18. Marts 1859 og blev Medlem af Kirken 5. Juli 1914. I Aarene 1921—23 vir-

kede han som Lokalmissionær i Københavns Distrikt og vil fra denne Tid være kendt af mange af Kirkens Medlemmer udover Københavns By. Han efterlader sig en Datter og en Svigersøn, Br. og Str. Valdemar Jacobsen, samt en Datterdatter, Lillian, og to Sostre.

Et smukt og virkningsfuldt Liv er tilendebragt. Br. Hansen var en Mand, der elskede Ret og Sandhed, og Evangeliet mente alt for ham. Savnet af ham vil blive følt i København af Kirkens Medlemmer. Gud velsigne hans Minde. *Ph. J.*

KØBENHAVNS GREN.

Søndag den 9. Juni afholdt Grenens Ungdomsforeninger Konference med Møde Kl. 2 og 7 Eftermiddag under Ledelse af henholdsvis Præsidentinde Valborg Johansen og Præsident Jens P. Hansen. Det udarbejdede Program blev givet med Præcision og udførtes under stor Opmærksomhed af de tilstedeværende. Emnerne, der blev udviklet, var meget belærende, Sang- og Musiknumre virkede oplivende. Det eneste beklagelige ved Konferencen var den ringe Deltagelse. Aarsagen kan vel tildels søges i det straalende Sommervejr, og ligeledes, at dette var den forste Konference af sin Slags nogensinde afholdt i København. Det er at haabe, at næste Gang, Ungdomsforeningerne holder Konference, at Deltagelsen og Interessen vil være større, da baade Programmet og dets Udførelse retfærdiggor en større Deltagelse. *Ph. J.*

FORFLYTTELSE.

Ældste Theodore C. Jacobsen er forflyttet fra Aalborg til Kobenhavns Distrikt.

Joseph L. Petersen,
Missionspræsident.

AALBORG GREN.

Ungdomsforeningerne afholdt Konference i Aalborg Gren Søndag den 9. Juni Kl. 2 og 7 Em. under Ledelse af Præsident Jens Olsen og Præsidentinde Asta Wagner. Et godt Program

blev udfort af Ungdomsforeningernes Medlemmer. Udførelsen gjorde vore Brødre og Søstre Ære. Smukke Sangnumre udførtes af Koret og en Kvartet. Møderne var en Sukces, og Emnerne udvikledes paa en intelligent Maade.

Mange af de tilstedeværende var fremmede, og vi føler, at disse har faaet en god Forstaaelse af, at Ungdomsforeningernes Formaal og Hensigt er at opdrage de Unge saaledes, at de kan blive gode Borgere i Samfundet.

Det er vort Ønske at indprente Aalborgs Befolkning, at Ungdomsforeningerne har haft og vil have en god Indflydelse paa alle, som kommer og tager Del og er behjælpelig med dette Værks Forfremmelse. Vi ønsker at rette en Tak og udtrykke vor Paaskønnelse til alle, der tog Del i disse Møder.

Ira A. Christensen.

DØDSFALD.

Annie Crane Madsen, Carl Madsens Hustru, døde i sit Hjem i Riverton den 19. Maj 1929 efter 3 Maaneders Sygdom. Hun blev født den 30. Aug. 1870 i Herriman, Utah, og var en Datter af James og Elizabeth Stewart Crane. Hun var gift med Carl Madsen, der kom til Utah for 45 Aar siden. Hun efterlader sig sin Mand og følgende Børn: Carl og Brigham Madsen, Pocatello, Ida, Mary og Jean Madsen og Mrs. Lynn Ferrell, Riverton; C. W. og A. F. Madsen, Magna, Utah; Mrs. Stanley Langbord, Mimia, Arizona; Mrs. Arthur Peterson og Mrs. W. Newmann, Riverton, Utah. Ligeledes 38 Børnebørn og 8 Søskende.

Begravelsen fandt Sted under stor Deltagelse den 22. Maj fra Riverton 2. Ward under Ledelse af Biskop W. J. Myers. Følgende Ældster talte ved Baaren: Zakariah Butterfield, Henry Huru, Carl Madsen jr., Joseph S. H. Bodell og John Hansen, der alle dvælede ved Afdødes Trofasthed og gode, ædle Karakter samt hendes utrættelige Virksomhed gennem

Livet som Hustru og Moder. Hun døde i Haabet om en herlig Opstandelse og Genforening med Slægt og Venner. Henved 40 Automobiler fulgte Liget til dets sidste Hvilested.

»Bikuben«.

DIN TID.

En Dag, da jeg spadserede langs Sortedamssøen i mine egne Tanker, hørte jeg en Bemærkning i Forbigaaende: »Hvad skal man faa Tiden til at gaa med.« Jeg vendte mig om for at se, hvorfra denne Bemærkning kom, og saa to Mænd siddende paa en Bænk ved Søens Bred; deres Ansigt bar tydeligt Præg af Drik og Svir, og deres Klædedragt var alt anden end hel og ren. De var tilsyneladende i Øjeblikket saa nær i Berøring med Vand, som de overhovedet havde været i lange Tider. Men dog kom de med en Bemærkning, der fangede mine Øren: »Hvad skal man faa Tiden til at gaa med?«

Det bragte mine Tanker til at gaa i en anden Retning — at sammenligne Frugterne af Jesu Kristi Evangelium med Frugterne af »denne Verdens Fyrstes« Arbejde. Tiden er Guds kostbare Gave til alle sine Børn, og den er ligeligt fordelt. Præs. Widtsoe siger: »Dagen er af samme Længde for baade rige og fattige, stærke og svage. Hvorledes vi benytter Tiden, er i høj Grad medbestemmende i vore Bedrifter og Lykke.«

Vor Arbejdsdag, i hvilken vi tjener det daglige Brød, er planlagt for os og tager som Regel en Trediedel af Døgnets fire-og-tyve Timer; men hvad bruger vi de otte Timers Frihed til, som der er tildelt enhver af os i vort moderne Samfund?

Et virkeligt Medlem af Jesu Kristi Kirke har altid Tiden optaget og behøver ikke at undre sig over, hvad Tiden skal gaa med. De véd, at »ingen bliver frelst i Uvidenhed«, og derfor opfylder de Herrens Befaling »at søge efter Visdommens Ord i de bedste Bøger, søger Lærdom ved Læsning og

Tro«. I Møderne tager de aktiv Del i Arbejdet for deres egen og Medmenneskenes Udvikling; mere og mere bliver de iforte Kærlighedens Kaabe — Kærlighed til Gud og til deres Næste. De har ikke Tid til at være smaalige, ikke Tid til at finde Fejl, ikke Tid til at deltage i Verdens Fornøjelser og Fristelser. Mere og mere gaar de op i det Arbejde, der bedst vil tjene Menneskeheden — storre og klart bliver deres Syn paa Livet og hojere deres Idealer; de foler sig nærmere for hver Dag, der gaar, mod Maalet: at dvæle i vor himmelske Faders Nærhed. De har erfaret virkelig Lykke paa Jorden — og mangler intet i timelig eller aandelig Henseende.

Anderledes med den, der misbruger sin Tid. Søger daarligt Selskab, faar daarlige Vaner, som synker Dag for Dag længere ned i Sølet — bliver tilsidst upaalidelig og arbejdsløs. Fritiden er misbrugt til at tjene »denne Verdens Fyrste«, og Resultatet udebliver ikke — den aandelige Ladhed har bragt sit Offer — og en skonne Dag findes disse Ofre paa Gaden, paa Bænkene i vore offentlige Anlæg og andre Steder med Lastens Stempelmærke sat paa dem baade i Klædedragt og Ansigtsudtryk som et skrigende Vidnesbyrd om Ladhedens Frugter. Et spildt Liv! Det gaar maaske ikke alle lige galt, men den snigende Samfundspest lurer alle Vegne paa Ofre; og mere eller mindre er det Tilfældet, at vi misbruger vor Tid, og mange undrer sig over, hvad de skal bruge deres Fritid til, medens Lejlighed tilbydes daglig, om vi ønsker den, til at benytte vor Fritid til vor egen og andre Menneskers Velfærd. Søg at lære den sande og levende Gud at kende og forstaa hans Planer og Hensigter, da har du ingen Tid tilovers. »Du skal ikke være lad; thi den Lade skal ikke æde Arbejderens Brød eller slide hans Klæder.« *Ph. J.*

En Spotter elsker ikke den, som sætter ham i Rette; han gaar ikke til de vise. (Sal. Ordsp. 15: 12).

SKRIV HJEM TIL MOR.

O havde jeg dog en Moder blot,
hvor vilde jeg være god mod hende,
man gør hende aldrig for meget godt
den brave, trofaste Kvinde.
Men, Mor, hun blev lagt i den kolde Jord,
før ret jeg forstod at skatte,
hvad det vilde sige at ha' en Mor;
nu kan jeg det bedre fatte.

Der gaar derhjemme i Dannevang
saa mangen en Moder og kroges,
hun venter at høre fra den, som engang
af Længsel over Havet droges!
Det var haardt at sige Farvel til sin Søn,
men han loved' han nok skulde skrive.
Nu beder han maaske for sin Moder en Bøn,
men derved lader han det blive.

Hun gaar omkring i sit snævre Bur
med Haanden paa den furede Pande,
mens Tanken svæver ud i den frie Natur
til Sønnen i de fremmede Lande.
Hendes Øjne de rinder saa ofte med Vand.
Hun faar hvide Sølvstænk i Haaret.
Men hun fejler intet paa hendes Forstand,
den er som af Ungdom baaret.

Hun vaagner med Lærken, hun stavrer ud
gennem Haven og hen til Hækken.
Mon ikke Posten skulde bringe et Bud?
Han kommer derhenne ved Bækken.
Hun staar og vakler paa den smalle Sti,
og saa gaar hun tavs tilbage.
Thi Posten gaar næsten altid forbi,
men aldrig man hører hende klage.

Men Stemmen den bliver saa underlig mat.
Hendes Haand den ryster en Kende.
Har du en Moder herhjemme forladt,
da skriv et Par Ord til hende.
Kald Barndomsminderne frem engang.
Lad Tankerne dvæle derhjemme.
Da mindes du sikkert din Moders Sang
og hører den elskede Stemme.

Hun værned' om dig, hun fryded' sig tit,
mens som lille du leged' i Haven.
Nu har den gamle snart udstridt,
hun bøjer sig stille mod Graven.
O — skriv et Brev til din gamle Mor
og dulm hendes lønlige Smerte,
thi der findes dog intet paa denne Jord
saa ømt som et Moderhjerte!

Silkeborg, Nytaar. *Emil Thomsen.*

EMNER FOR JULI 1929.
KREDSLÆRER.

PAGTENS BOG.

»Thi den Herre, Herre gør ikke noget, uden at han har aabenbaret sin Hemmelighed for sine Tjenere, Profeterne. (Amos 3: 7.)

I. *Pagtens Bogs Historie.* 1. Første Aabenbaring 1823. 2. Aabenbaringerne arrangeret først af Joseph Smith 1830. 3. 1831 vedtog Kirken ved en Konference at publicere Aabenbaringerne. 4. Første Udgave trykt 1835; andre Udgaver fulgte med flere Aabenbaringer. Bogen inddeltes i Vers af Orson Pratt i 1879.

II. *Hvad den indeholder og lærer.* Forelæsning om Tro. Befalinger og Pagter, givet ved Aabenbaring, efterhaanden som Kirkens Organisation skred fremad. Hvorledes Gud ser paa Regeringer og verdslige Love. Den lærer Evan-

geliet i dets Simpelhed og Renhed; ligeledes Visdomsordet og Præstedommets Orden.

III. *Pagtens Bog* er Guds Ord til os, og vi burde lære dens Indhold nærmere at kende.

VISDOMSORDET.

I. *Hvad det er.* Pag. Bog 89. Kapitel. Det lærer os at afstaa fra al skadeligt for Legemet, saasom Spiritus, Tobak, The, Kaffe, for meget Kød o. s. v.

II. *Frelser os* fra: 1. Sygdom. 2. Svaghed og Mangel paa Udholdenhed. 3. Uvidenhed og Mangel paa Kundskab og Forstaaelse.

III. *Guds Befaling.* Blev foreslaaet og vedtaget ved en Konference under Præsident Brigham Young som en Befaling.

I alle Tidsaldre, naar Gud har haft sit Folk paa Jorden, har han belært dem baade i de aandelige og materielle Ting.

»Den største Mand er den, der med uforfærdet Standhaftighed vælger Ret; der modstaar de haardeste Fristelser baade indenfra og udenfra; der bærer de tungeste Byrder med Glæde; der er roligst under Storme og mest frygtesløs under Trusler og Misbilligelser; hvis Tillid til Sandhed, til Dyd, til Gud er urokkelig; og dette er en Storhed, der vil ophøje og sikkert resultere i en fremskudt Stilling.«

William Ellery Channing.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording.